

Per MarinaS el dj., 25/07/2024 - 08:00

Girona s'omple de ciclistes, les Rambles de Barcelona s'inunden de creueristes, els preus dels lloguers s'enfilen, i als centres històrics sovint t'atnen abans en anglès que en català. Així podria començar un discurs queixós i reactiu sobre el turisme, que molts segurament compartirien.

De fet, aquest estiu ha començat amb nombroses manifestacions a les localitats més turístiques de Catalunya i d'Espanya contra la massificació turística i la seva gestió. Els càntics i els cartells de les manifestants reclamen limitar els pisos turístics, regular l'entrada de creuers, reduir el nombre de vols i aturar la celebració de megaesdeveniments.

Amb la previsió que el 2024 superi els registres previs -amb 5,5 milions d'estrangers que ja han pernoctat a Catalunya fins al maig, un 11% més que l'any anterior- l'impacte del turisme és cada vegada més evident. La sensació és que bona part de la població està cansada de la saturació turística i dels efectes negatius que aquesta genera sobre la nostra qualitat de vida i l'entorn.

Aquest és el turisme que visc i el que a voltes m'emprenya. Ara bé, m'interessa preguntar-me pel que de debò em remou: quin turisme practico i com impacto en les localitats que visito. Certament, ens costa més veure els impactes de les nostres pròpies petjades. Vivint els efectes en el nostre dia a dia, encara ens qüestionem poc quan reservem un apartament fantàstic al centre d'una altra vila, que ja ens agradaria que fos d'algú local si es tractés de la nostra ciutat.

A priori semblaria que fe i turisme tenen poc a veure, tret que sigui una dels milers de pelegrins que massifiquem els camins a Santiago, que passi les vacances en un camp de treball o em concedeixi el gust de fer Exercicis Espirituals. Pel que fa a la resta d'opcions i propostes, què tindrà a veure Déu en les meves vacances?

Hi ha alguns temes en els quals acostumem a deixar de banda a Déu, la fe o aprofundir, perquè potser ens semblen més banals o ens fa mandra qüestionar-nos. Però que hi ha de banal en preguntar-me on cerco el meu descans?, a què i a qui dedico el meu temps?, quin impacte té el meu turisme en les vides i espais d'altres?

La dinàmica devoradora ens convida a entrar a batzegades per veure tot allò que ens hem marcat com a imprescindible o a infiltrar-nos en un barri residencial per una posta de sol que hem vist a l'Instagram. Ressona de fons en mi la crida de Déu a la cura i tendresa amb els germans, com si em digués "Descalçat perquè la terra que trepitges és sagrada". I és ben cert que cada ciutat, paisatge i indret és llar i sosteniment dels germans, és el temple sagrat de la seva quotidianitat.

Desitjo i us encoratjo a que el nostre turisme sigui contemplació de la grandesa de Déu en la natura i la diversitat humana i que no faci més profundes les esclavituds i desigualtats dels nostres germans.

Fonts:

Manifest per la reducció de l'activitat turística a Barcelona (Associació de Barris pel Decreixement Turístic)
<https://assembleabarris.wordpress.com/2024/06/13/manifest-per-la-reduccio-de-lactivitat-turistica/>

Catalunya acull el triple de la seva població en turistes el 2023 i els estrangers es dupliquen en dues dècades - Diari de Barcelona <https://www.diaridebarcelona.cat/w/catalunya-acull-triple-seva-poblacio-en-turistes-2023-i-estrangers-dupliquen-dues-decades?redirect=%2F>